

Formuesstat. Saar gjentage de mest fremragende Medlemmer, at naar de ifjor forkastede denne Stat, saa var det, fordi de vilde have en Formuesstat. I min oprigtige Bestræbelse for paa ethvert Punkt, hvor det er muligt, at arbejde sammen med de Herrer, til- lod jeg mig her at indbringe et Forslag, som gik ud paa at indføre en saadan Formue- og Indkomststat. Hvorledes modtog de Herrer dette Forslag? (Berg: Med den største Anerkjendelse). Med den største Anerkjendelse siger det ærede Medlem. Denne Anerkjendelse vil vistnok være i meget levende Erindring hos dem, der i det Hele mindes denne lille Epifode. Efter at der ikke var tale et eneste Ord om Realiteten undtagen af et æret Medlem, der overførte Forslaget med Ukvemsord (Schjærring), men kun talte om den ene Realitet, Reisen til Færøerne, medens de samme Medlemmer, som i Udbudsvalget havde stemt for dette Forslags Fremme, havde henvendt sig til Formanden om dets hurtige Fremme, ikke blot ikke reiste sig for at tale om det, men ikke en Gang stienit for det, fulgte man uden Videre det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds i den Maade, hvorpaa han behandlede dette Forslag, som gik ud paa at indkomme Flertallet. Seg veed ikke, om det var en Følge af denne eendommelige Behandling af et Forslag, hvorved der var gjort det første alvorlige Forsøg i det Mindste paa at indkomme de Anstuelser, som de Herrer havde skrevet paa deres Bane, eller hvad Grunden har været, men man vil se, at i Udbudsvalget i Mar have de Herrer's Finantspolitik pludselig skiftet Form. Ifjor vilde man ikke have en Indkomststat, men en Formuesstat. I Mar vil man i Udbudsvalgets Betænkning, hvor den hele finantsielle Politik bliver antydet, finde, at de Herrer, som repræsentere Flertallet, ville have den Indkomststat efter de samme Regler, som i Loven af 1870, som de før have udtalt sig saa stærkt imod. De Herrer sige ganske sikkert, at de ville have en Indkomststat, men det er endda kun en Udsigt til en saadan Stat. Det er Kvintessensen i deres Finantspolitik, denne Udsigt til en Indkomststat, som de før have stemt imod og paa enhver Maade arbejdet imod. Det er den Finantspolitik, som hydes os fra de Herrer's Side. Seg tilstaa, at det ikke er en Reformpolitik, som, naar jeg stræber efter Reformer, staar i et saadant Lys for mig, at jeg kan ønske at slutte mig til den og arbejde videre med den. Ser jeg saa paa den hele Række af andre Sager, saa ere jo allerede mange af disse Sager karakteriserede af det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille). De juridiske Sager synes nu at være dem, der lettest glide igjennem her i Thinget, men de ere jo ogsaa vanskeligst at binde an med for Folk, der ikke ere Jurister. Men hvorledes forholder det sig med alle andre Sager? Der er f. Ex. Præstelønningsagen. Ærede Medlemmer ville erindre, hvad den ærede Ordfører i sin Tid udtalte om

den, idet han sagde, at han vilde skamme sig ved at forlange Mere, end der var budt. Nu derimod kommer det det ærede Medlem saa meget an paa at faae Ansættelsen i Korn forandret til en Ansættelse i Penge. Men naar vi saa indbringe et Lovforslag, der gaar ud paa at forandre disse Kornydelsler til Penge, med hvilken Interesse er det saa, man fra den modsatte Side modtager et saadant Forslag til Konvertering, mit Forslag om Liendeafløsningen? Hvor skjönt stemmer ikke denne Interesse med de Herrer's Interesse for de- res egne Reformforslag! Man raader os til at tage vort Lovforslag tilbage, fordi Ministeren kan ønske yderligere Oplysninger, men man antyder ikke engang, af hvilken Art disse Oplysninger skulle være! Man vil neppe beskæftige sig med Sagen, uagtet den samme Kultusminister i god Konsekvens med sine tidligere Udtalelser har erklæret, at han ikke kunde gaa ind paa en Forandring af Kornydelsen til en Pengeydelse og Midlernes Op- tagelse paa Finantsloven, at han derimod vilde kunne gaa ind paa vort Liendelovforslag, saa at derved kunde opnaas den samme Konvertering. Saaledes er de Herrer's Interesse ogsaa for Præstelønningsagen! Paa samme Maade forholder det sig med Hensyn til Præstevalgene. Derom har jeg indbragt et Lovforslag, hvorom Kultusministeren har erklæret, at han fandt det tjenligt som Grundlag for Overenskomst, og det er ogsaa et Forslag, som væsentlig stemmer med de Anstuelser, for hvilke der før er blevet kæmpet af ærede Herrer, der netop høre til Fjærene paa den anden Side; men dette Lovforslag negter man Overgang til 2den Behandling, skjøndt der dog paa det Grundlag var Haab om Overenskomst, medens der selvfølgelig ikke var Spor af Haab om Overenskomst paa Grundlag af det af de Herrer indbragte Lovforslag, hvis Indbringelse kun har kunnet være en Demonstration. — Der er endvidere Lehn- forslaget. Hvorledes har man behandlet det Mar efter Mar? (En Stemme: Godt!). „Gode“ siger det ærede Medlem, ja, man vil gjerne benytte det til en Slags lille Fæstlov for at opnaa lidt Fordel for Fæstterne; men naar det ikke kan naas, er der ikke Spørgsmaal om, at man bryder sig om at hæve de Baand, der hvile paa Lehn, Stamhuse og Fideikommissgodsfer. Vi forsøge det One efter det Andet, vi tage Forslag op, som de ærede Herrer tidligere selv have stillet op, men naar der er Spørgsmaal om at gennemføre saadanne Forslag, saa glemme de Herrer deres egne gamle Forslag og gaa over til en anden Side. Saaledes er det gaaet med Lehnssagen, denne Reform, som de Herrer ofte have udtalt deres Kjærlighed for, en Kjærlighed, som imidlertid er af samme Bestaaffenhed som deres Kjærlighed til andre Reformer. — Der er fremdeles Fæstesagen. Et æret Medlem har før paa en i flere Henseender træffende Maade mindet om Fæstesagen. Maa jeg dertil kun sige, hvorledes det ærede Medlem for